

Titel: Første Underafdeling.

Citation: "Første Underafdeling.", i *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1877*.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r03-shoot-chptrd1e53188.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1877

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Første Underafdeling.

Almindelige Bestemmelser.

Det almindelige Grundlag for Tvangsauktion er Udlæg til Forauktionering. Dog opretholder Udkastet den Adgang, Håndpanthaveren efter de hidtil gjældende Regler (jfr. navnlig Konkurslovens § 155) har til at fælle Pantet til Auktion uden føregaaende Dom og Udlæg. Ligeledes har man bevaret den Ret i så Henseende, der efter den bestående Lovgivning tilkommer Statskassen som Panthaver for krediterede Toldafgifter i de en Oplagshaver betroede Oplagsvarer (§ 496 sidste Stykke). Forsåvidt det i § 497 hedder, at Tvangsauktionen føretages af Fogden, henvises der til, hvad herom er bemærket ovenfor Side 182. Hvad Fogdens specielle Kompetence angår, er Hovedreglen ifølge § 497, at Tvangsauktionen

føretages af den Foged, som har iværksat Udlæget. Dette gjælder også, når en Foged i Medfør af § 438 i en fremmed Retskreds har foretaget en Exekution, der er at anse som Fortsættelse af en i hans egen Retskreds påbegyndt Exekution; i et sådant Tilfælde har han altså også at forrette Tvangsauktionen. Hvad angår Spørgsmålet om Rekvirentens Adgang til uden Hensyn til de øvrige Interesserede at tage Bestemmelse om, i hvilken Retskreds Auktionen stal foregå, indeholder den gjældende Ret bestemte Regler med Hensyn til faste Ejendomme. For Løsøres Vedkommende lader den derimod Spørgsmålet åbent, og det må derfor vistnok antages, at Rekvirenten kan føre Løsøret hen til hvilken Retskreds han vil og lade det forauktionere der. Kommissionen har imidlertid fundet, at en sådan Ordning går Rekvirentens for nær, og da det på den anden Side ikke vel kan pålægges Rekvirenten ubetinget at lade Løsøret sælge der, hvor Udlæget er gjort, har man troet at burde foreslå dette Forhold ordnet på den i § 497 2det Stykke angivne Måde. Auktionen skal herefter vel i Reglen holdes i den Retskreds, hvor Udlæget er sket; men ligesom det dog altid står i Rekvirentens Magt at henlægge den til nærmeste Kjøbstad, således kan den med Fogdens Billigelse også foregå andetsteds. Når Udlægshaveren i Henhold til disse Bestemmelser lader Auktionen foretage i en anden Retskreds, er Stedets Foged pligtig at holde Auktionen, men Rekvirenten kan også vælge at lade Auktionen foretage af den Foged, der har gjort Udlæget; dog påhviler der ikke denne Foged nogen Forpligtelse til at holde Auktion i den fremmede Retskreds, ligesom han ikke har nogen Ret i så Henseende, hvis Udlægshaveren foretrækker Auktionsstedets Foged (§ 497 sidste Stykke). I § 498 bestemmes det, at ved Auktioners Afholdelse er særlig Tilkaldelse af Vidner ikke fornøden; det er formentlig overflødig at træffe særegne Foranstaltninger for at sikre sig Beviset for, hvad der foregår ved en Auktion. Hvis Fogden med Hensyn til Auktionens Afholdelse møder Modstand, skal det exekutive Politi yde ham Bistand på samme Måde som under Exekutionen.

Med Hensyn til Begjæringen om Tvangsauktion forholdes der efter de samme Regler, som i så Henseende gjælder med Hensyn til Exekution, dog at her desuden Udskrift af Udlægsforretningen må medfølge, såfremt Tvangsauktionen skal foretages af en anden Foged end den, der har udført Udlægsforretningen; i modsat Fald er en simpel Påberåbelse af Udlægsforretningen med Angivelse af dens Datum tilstrækkelig, da Fogden i sin egen Protokol kan søge den Oplysning, som ellers skulde gives ved Udskriften (§ 499). Fogden skal, uden at afvente nogen Indsigelse fra Domfældtes Side, påse, at Grundlaget for Tvangsauktionen er i Orden, altså i de sædvanlige Tilfælde, at der er givet Rekvirenten Udlæg til Forauktionering, og i Mangel deraf nægte at fremme Auktionen (§ 500 1ste Styrke). Det Princip, at en retslig Afgjørelse ikke må bringes i Udførelse, førend den ved Udløbet af den ordentlige Påankefrist er blevet endelig, har man anset det for rettest også at bringe til Anvendelse på Udlægsforretninger. Det hedder derfor i § 500 2det Stykke, at Auktionen ikke må foregå, førend den til Retsmidlers Anvendelse givne ordentlige Frist af 4 Uger er forløben; er der inden Udløbet af denne Frist gjort Retsmidler, være sig Påanke eller Besværing, gjældende af nogen af de oprindelige Parter, bliver Tvangsauktionen at stille i Bero, indtil denne Sag er afgjort. Dog kan i Overensstemmelse med Forholdets Natur Undtagels fra disse Regler bestemmes af Fogden, forsåvidt de udlagte Gjenstande ere udsatte for hurtig Fordærvelse eller Tab i Værdi eller deres Bevaring er forbunden med uforholdsmæssig Bekostning. I § 501 bestemmes det, at Fogden, ligesom efter den gjældende Ret Auktionsdirektøren, når det forlanges, har at udstede de fornødne Bekjendtgjørelser angående Auktionen.